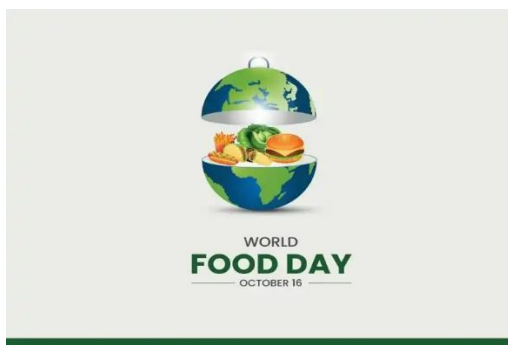

SVETOVNI DAN HRANE

16. oktober je Organizacija združenih narodov poimenovala Svetovni dan hrane. Na ta dan so leta 1945 ustanovili Organizacijo združenih narodov za prehrano in kmetijstvo. Svetovni dan hrane obeležujemo od leta 1979, torej je letos že 44. obletnica. Letos bo osrednja slovesnost 16. oktobra ob 10. uri po srednjeevropskem času.

Letos poteka svetovni dan hrane pod geslom »Pravica do hrane za boljše življenje in boljše prihodnost. Nihče ne sme biti pozabljen.«. Vse bolj si prizadevamo, da bi izkoreninili lakoto na našem planetu. Dejstvo je, da pridelamo dovolj hrane, da bi nahranili vse ljudi na svetu. Kljub temu pa 10 % ljudi še vedno trpi lakoto. To pomeni okoli 800 milijonov ljudi, kar je ogromno število. Vsekakor bi z boljšo razporeditvijo hrane lahko dosegli primerno prehranjenost vseh ljudi. Hrana je za ljudi tretja najnujnejša stvar v življenju, da bi si zagotovili blaginjo. Prvi dve sta zrak in voda, ki sta v nekaterih predelih sveta že zelo onesnažena.

V nekaterih delih sveta je hrane veliko preveč in tam ljudje trpijo zaradi bolezni preobilja, kot so debelost in srčno-žilne bolezni. Potruditi se moramo, da bomo jedli v teh delih sveta manj in da bomo hrano, ki bo ostala, transportirali v dele sveta, kjer je pomanjkanje hrane.

Posameznik lahko vpliva na razporeditev hrane po svetu tako, da uporablja več lokalno pridelane in ekološko pridelane hrane. Ta hrana ima tudi veliko manjši vpliv na okolje. Hrana, ki jo pripeljejo iz daljnih dežel, lahko zapeljejo v kraje kjer je pomanjkanje in tako nasitijo tiste, ki svoje hrane nimajo dovolj.

Če bomo zavrgli manj hrane, bomo lahko viške razdelili tistim, ki je sedaj nimajo.

Glede samooskrbe je Slovenija že v alarmantnem položaju, vendar v Evropi nasploh še vedno pridelamo dovolj hrane. Samooskrba je bila na prehranskem področju v Sloveniji nekoč na visoki ravni, danes pa se soočamo s stanjem, ki ni dobro. Največjo samooskrbnost imamo na področju pridelave mleka in mlečnih izdelkov, jajc, mesa, najmanjšo pa s sadjem in zelenjavo, ki sta pod 50 %. Vendar poglobljene analize kažejo, da so posamezni pridelki, na primer meso prašičev tudi pod 50 %, medtem ko je količina perutninskega in govejega mesa primerna. Vsekakor bi morali samooskrbnost v Sloveniji povečati, podpreti lokalnega kmeta in njegovo pridelavo. Nismo se še znebili občutka, da je tuje vedno boljše, čeprav je to veljalo le za redke izdelke v prehrani. Osnovna lokalna živila in živilska industrija, ki na njih temelji je v Sloveniji na zelo visokem nivoju. Tega še vedno ne znamo ceniti. Ko bodo tujci zavladali naši živilski industriji in bodo diktirali cene, ki zagotovo ne bodo nizke, se bomo pa spominjali »dobrih starih časov«.

Želimo, da bi bili v Sloveniji bolj samooskrbni, da bi zavrgli manj hrane in bi na ta način zagotovili več hrane za tiste, ki je sedaj nimajo dovolj. Veliko smo že naredili za to in v prihodnosti bomo naredili še več.

zapisal Matej Pangerl